

# ПЛЕВЕНСКИ ГЛАС

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИК

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Глас“ ще излиза всеки Неделя. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Нариси за цбликуване обявления и други се пръдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиевъ, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки несвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

## ТЕЛЕГРАММА

На 2-й Май т. г. по случай празнуването тезоименниятъ денъ на Н. Ц. В. Прѣстолонаследника Князъ Борисъ Търновски, отъ страна на мѣстното кметство, е отправена до Н. Ц. В. Господаря, слѣдующата поздравителна телеграмма:

Абазия

Негово Царско Височество Фердинандъ I  
Князъ Български.

Днес по случай тезоименниятъ денъ на Н. Ц. Прѣстолонаследника Князъ Борисъ Търновски, населението отъ повѣрената ми община, като празнува тази знаменита дата, щастливъ се считамъ да понеса прѣдъ стжитъ на Ваше Царско Височество, отъ моя страна и отъ Плевенските граждани нашитъ вѣрноподанически чувства, искренни поздравления и благопожелания за здравие и долголѣтие на Негово Царско Височество Прѣстолонаследника. Също здравие, долголѣтие и щастливъ царуване на Августъшитъ му Родители за слава, честь и успѣхъ на България. № 3095  
г. Плевенъ, 2 Май 1898 год.

(Подп.) Кметъ: Данаиловъ.

Въ отговоръ на която е получена слѣдующата благодарителна телеграмма:

Подадена отъ Абазия  
на 16/5 98 г. (ночи стилъ).  
Приета въ Плевенъ  
на 4/5 98 год.

Плевенъ

Градски Кметъ.

Благодаря Вамъ и на населението отъ града за поздравленията.

„Князъ“.

ПЛЕВ. Град. Общн. Управление  
(Отдѣл. Административно)

## ПРИКАЗЪ

№ 77

1-й Май 1898 год. Плевенъ

На основание чл. 64 п. 30 отъ закона за градските общини.

Постановявамъ

I. Нарка (цѣната) на продаваемото въ града мѣсо отъ днес до второ распорѣждание ще се продава както слѣдва:

а) Единъ килограмъ агнешко мѣсо ще се продава за 50 ст.  
б) Единъ килогр. яршко мѣсо за 40 ст.  
в) Единъ килогр. говеждо „ „ 50 ст.  
г) „ „ телешко „ „ 60 „  
д) „ „ свинско „ безъ масть за 60 стотинки.  
е) Единъ килогр. свинско мѣсо съ масть за 80 ст.

II. Задължаватъ се мѣсопродавците да продаватъ по тая цѣна, здраво и чисто мѣсо. Продаване на мѣсо отъ испосталелъ добитъкъ, строго се забранява въ касапниците.

III. Натварвамъ старши агентъ, кварталните агенти и санитарния приставъ при управлението ми да приглѣждатъ продаваемото въ касапниците мѣсо, и ако заловатъ мѣршаво и не здрави мѣса да ги запрѣтятъ и противъ продавачите — касапи на такова мѣсо, да съставятъ актове и ми се прѣставятъ за наказаніе, съгласно чл. 72 отъ закона за градските общини.

IV. Приказъ ми подъ № 147 отъ 19/VII 97 г. относящи се за парка на мѣсата се отмѣня.

V. Прѣпись отъ настоящия приказъ да се прѣстави Господину Плевен Окр. Управлятелю за свѣдение.

Кметъ: Хр. Данаиловъ  
За Секретарь: Ап. Монковъ.

ПЛЕВ. Град. Общн. Управление  
(Отдѣл. Административно)

## ПРИКАЗЪ

№ 80

6 Май 1898 год. гр. Плевенъ

На основание чл. 64 п. 30 отъ закона за градските общини.

Постановявамъ:

I. Огъ днес до второ распорѣждание цѣната на продаваемото въ града агнешко, яршко и говеждо мѣсо ще бѫде както слѣдва

а) Единъ килограмъ агнешко мѣсо ще се продава за 55 ст.  
б) Единъ килогр. яршко мѣсо за 45 ст.  
в) „ „ говеждо „ „ 55 „

П. Пунктоветъ: а, б и в отъ приказа ми подъ № 77/98 г. относящи се по парка на мѣсата отмѣнямъ. —

III. Прѣпись отъ настоящий приказъ да се прѣстави на Господина Плевенски Окръженъ Управлятелъ за знание.

Кметъ: Хр. Данаиловъ

За Секретарь: Ап. Монковъ

**ВИДА Д. РУСКОВА** извѣстява, че продаща собствени си дюкянъ находящъ се въ срѣднитѣ дюкани на Съръ-Пазаръ подъ № 918 при съѣди: Димитръ Манговъ, Никола Мръзвовъ, Съръ-Пазаръ и главната Александровска улица. Желающитъ да го купятъ нека се явятъ за споразумение при Г-на Иванъ А. Лигловъ.

1—76—3

ПЛЕВЕНСКО  
Окръжно Петоклассно  
училище

№ 226  
Май 6 дено, 1898 год.  
гр. Плевенъ.

До Господина Ловченски  
Градско-Общински, кметъ конше  
вѣстниците: „Плевенски гласъ“  
и „Вѣдѣтель“ въ гр. Плевенъ.

Съ настоящето си — бѣрзъмъ да Ви изразѣ, Господине кмете, както Вамъ, тъй и на общински съѣѣтъ и гражданитѣ на града Ловечъ, най-голѣмата благодарностъ отъ страна на учителското тѣло, при повѣреното ми училище, за добра приемъ, ухода, грижитъ и готовностъта въ всичките услуги, които учителитѣ и ученицитѣ екскурзии сѫ видели, осѣтили, чувствуvalи прѣзъ тридневното си пребиване въ градътъ Ловечъ на 1, 2 и 3 Май наст. г.

Още единъ пътъ, въ Ваше лице, най-голѣма благодарностъ на Ловченски градъ.

И Д. Директоръ: Б. Н. Султановъ.

## ТЕЛЕГРАММИ

Буда Пеща, 5 Май въ комиссията на английската делегация по вѣнчините работи, г-нъ Графъ Голуховски като отговоръ на едно защитване отъ страна на г-нъ Максъ Фалкъ относително мнимитѣ раскрытия на „Fankfurter Zeitung“ заяви че тѣзи раскрытия не сѫ освѣнъ една дебела и смѣшна измислица.

Карденасъ (Куба), с. д. въ една военна барка една ториля експлоадира всѣгдастви на лошото маневриране на барката, отъ екипажътъ 17 души сѫ убити.

Буда Пеща, с. д. Комиссията на унгарската делегация прие бюджета на окупирани області (босна и херцеговина) и вотира довѣрие и признательностъ на тѣхни г-нъ управителъ Каллай за дадениетѣ отъ него свѣдения. Бюджетната комиссия на австрійската делегация прие извѣредния бюджетъ на войската съ исключение на допълнителния кредитъ отъ 30 милиона фиоринта.

Мадритъ, с. д. Ето вѣроятния листъ на бѫдящия кабинетъ: министъ прѣдсѣдателъ Сагаста, министъ на вѣнчините работи Леонъ Кастило, на правоъсѫдното

Гроазаръ, на финансите Тюйсельверъ; на вътрѣшните работи Кащебонъ; на войната генералъ Корсо, на марината, Вицъ адмиралъ Батлеръ, на просвѣщението Ромеро Жирокъ, на колониите Гамазо.

Лондонъ, с. д. (долна камара) г-нъ Аскрофтъ запита държавния подсекретаръ г-нъ Балфуръ дали правителството има намѣрене да даде обяснение относително посѣдъната рѣчъ произнесена отъ г-нъ Чемберленъ министра на колониите г-нъ Балфуръ отговори че нѣма такова намѣрене.

Хонъ Конъ, 6 Май. Единъ английски пароходъ койго пристигна тукъ отъ Манила съ 400 бѣлгари до несе слѣдующа новина: американските краазори „конкордъ, бостонъ, ирадей“ очакватъ на лежащата капитулация на града, блокадата срѣщу Манила е много строга; американците отлагатъ неприятелските дѣйствия по сухо до пристигането на войската, защото вѣстниците въ филипинските острови не сѫ въ положение да имъ помогнатъ, толкозъ повече, че една част отъ тѣхъ е за Испания.

Лондонъ, с. д. Камара на Лордовете. Първий министъ Лордъ Салисбури заяви, че Англия не иска раздѣлата на Китай, той изрази надежда, че никакъ европейска сила не ще попска чрѣзъ териториално распределение да попречи на развитието на Китай. За тази цѣль ще се стараемъ да поддържаме по тѣсно приятелство съ всичките сили, съ които можемъ да се сношаваме по този прѣдметъ.

Хавана, с. д. разни американски военни кораби се появиха вчера срѣчу пристанището Кебаригъ (Куба) 3 Испански канонieri тръгнаха срѣчу тѣхъ и дадоха 30 топовни гърмежи, вслѣдствие на което неприятелските кораби бидаха принуждани да се оттеглятъ. Испанците се завърнаха въ Хавана безъ никаква загуба.

Мадритъ, с. д. Г-нъ Леонъ Кастило телографически отказа да приеме портфеля на вѣнчините работи.

Атина, с. д. първото отдѣление на гръцката войска за завземане Тесалия тръгна днес отъ Ламя. Количеството отъ държавитѣ приходи което трѣба да се брои на международната контролна комиссия на първия падежъ и което се покачи до 300000 драхми се внесе днес.

Ню Йоркъ, с. д. W. Newyorkherald казва: слухъ се носи, че ескадрата на испанския адмиралъ Червера се намира близо до Порторико.

Будапеща, с. д. Бюджетната комиссия отъ австрійската делегация прие съ 190 гласа противъ 3 дополнителни военни кредитъ отъ 30 милиона фиор. Бюджетната комиссия отъ унгарската делегация прие бюджета на марината.

Вашингтонъ, с. д. Нѣколко групи въ конгреса (сенатъ и мара) енергически настояватъ върху нуждата да се побърза съ нахлуването въ о. Куба.

Парижъ, с. д. Ена французска дружина поиска да завземе градътъ Синао лѣжащъ при жъгла на реката Нигеръ (Африка).

Мадридъ, с. д. Кабинета се оставилъ така, като се телографира вчера само съ тази разлика, че Г-нъ Айонъ взема портфеля на марината Г-нъ Гамазо — общественитетъ сгради и просвѣщението и Г-нъ Жеранъ — колониите.

Лондонъ, 7 Май. Тжи сутренъ Гладстонъ почина. Цариградъ, 6 Май (по косвенъ пътъ) слухъ се носи, че Н. В. Султанъ ще награди двамата по голѣми сина на Н. В. Императора Вилхелма съ лентата на императорския орденъ на османската династия и че тѣзи декорации ще се поднесатъ въ Берлинъ съ особенъ пратеникъ. Тази миссия щъло да се повѣри на Абдулахъ Паша.

Цариградъ, с. д. (по косвенъ пътъ) иностраници делегати по испразнуването на Тесалия ще напуснатъ Воро въ петъкъ и ще се отправятъ за Калабака. Турските войски, които се завръщатъ на всѣка да съентусиазъмъ. Уѣ получиха отъ правителството за закъслата три месечна заплата.

Прага 7 Май тази сутренъ парния казанъ на единъ отъ нараходитъ на параплувното дружество по реката Молдава експидира. Едно дете биде убито и тѣлото му хвърлено на въздуха до втория етажъ на близката къща до сега се намираха тѣлата на двама души убити, нарахода е съвръшено разрушено.

## ВИЛЯМЪ ГЛЯДСТОНЪ УМРЪ!

На 7 т. м. телографа ни донесе печалната новина, че великия филантропъ и външната съмисълъ на думата либералъ г. В. Гладстонъ е починалъ въ Лондонъ. — Името

Гладстонъ е известно на целия святъ, то е познато не по малко и на наше българитѣ. Ако и англичанинъ, отъ тази държава, която не е ни направила друго нищо освенъ едно зло, защото кога се разглѣдаваше въпроса за С-нъ Стефанска България въ Берлинъ, най много настояваше онзи чафутинъ Биконсфилдъ, който за нещастие на България се намѣрваше на чело на английското правителство. Той и подпомогнатъ още отъ нѣколко немци, оставилъ Българското княжество само съ съверна България. Въ това време г. В. Гладстонъ, бѣше въ опозиция и като водителъ на либералитѣ, той правеше митинги по цѣла Англия противъ Турция, той съ още други филантропи събираше помощи за осиротелитѣ, за изгорѣлите отъ кланетата въ Перущица, Батаќ и др. Той Гладстонъ подготви английското обществено мнѣніе да се обѣрне цѣло въ защита на раята и до послѣдния си часъ остана сѫщия онзи Гладстонъ, който е ратувалъ за свободата на угнетенитѣ, онеправданитѣ. Той умрѣ въ дѣлбока старостъ, чистъ, непороченъ въ нищо, но неговото име никога не ще умрѣ, защото дѣлбоко е запечатано въ сърдцата на всички народи, които сѫ пижкали подъ гнета на турския яремъ. Неговото име се слави и ще се прослави най много отъ насъ българитѣ, които като признатели вѣчно ще благославяме неговото славно име. Вилямъ Гладстонъ е умрѣлъ на 94 год.

### СЪДЕБНА ХРОНИКА.

На 5 и 6 т. м.въ Плѣвенски Окр. Съдъ, се гледахъ съ участие на съдебни засъдатели двѣ углавни дѣла, за убийства извѣршени прѣди нѣколко мѣсяци за които своеувѣрѣнно бихме съобщили на читателитѣ си като извѣнредни произшествия. Първото произшествие е извѣршено въ с. Гривица на 27 Ноември 1897 год. по което бѣхме съобщили въ вѣстника си № 43-44 отъ м. г. Мично Иванчовъ мѫжъ на 30 години, за нищо и никакво дѣто, се казва, бѣше убилъ баща си съ едно дѣво, защото баща му билъ му се скаралъ защо биялъ толкова немилостиво добичетата, а като отговоръ на това, зѣрѣтъ синъ, удариъ по главата баща си отъ който ударъ, той умрѣлъ мигновенно, понеже черепа му билъ разбитъ. Окр. Съдъ го е осудилъ на доживотен затворъ. Една невѣздѣржаностъ, повлѣче дѣлъ жертви: баща убитъ и синъ затворенъ до животъ. Оставатъ сега дѣлъ семейства безъ никаква помощъ! Второто дѣло, по своя съставъ се види за още по мистериозно, но за жалостъ всичко не е могло да се раскрие. Може бѫдѫщето да ни раскрие всичко. За това убийство, бихме съобщили въ № 5 отъ т. г. то състои въ това. Савва Цоцовъ, мѫжъ сега на 25 години отъ с. Писарово, жененъ прѣди три четири години, останалъ сиракъ безъ майка по отдавна, а баща му убить прѣзъ 1892 год. Чича му Савва Иотовъ човѣкъ на 55—60 год. нежененъ е живѣлъ при внучка си Савва Цоцовъ. Помежду двамата Саввовци почнала умраза, която се състои въ това, че малкия Савва, искалъ отъ голѣмия да му препишне имота и защото види се стария не се билъ съгласявалъ постоянно се карали, до като най посрѣдъ, стария Савва напустилъ внука си и отишълъ да живѣе у съсѣда на Савва Цоцовъ, а именно Вхютъ Пековъ човѣкъ на 45 год. съ четири малки дѣца. Това е било м. г. около августъ. Отъ нея дата до убийството на Савва Иотовъ, когато се е падналъ случай всѣкога Саввовци сѫ се карали, така щото излизали едва ли не пословични въ селото. На 6 Януарий срѣщу 7, съсѣда на Савва Цоцовъ, Вхютъ Пековъ ималъ служба, когато билъ поканилъ нѣкои и други съсѣди, мѣжду които били и двамата Саввовци. Още на вечерта расмѣнили нѣколко думи, които заставили гостите да ги помиряватъ. Заедно съ другите гости, отишълъ си и Савва Цоцовъ, съ тѣща си Пена. Савва Иотовъ си легналъ на скоро, а Вхютъ съ жена си излѣзли да приглеждатъ добитъчетата си. Въ това време дошелъ Савва Цоцовъ влѣзълъ въ стаята на Савва Иотовъ и като билъ заспалъ удариъ го съ тила на брадвата, която билъ зелъ отъ отъ стаята на Вхютъ, отъ който ударъ той и умрѣлъ моментално. Савва се помѣчиъ да го отнесе и въ това време дошелъ и Вхютъ, който билъ се оплашилъ отпървомъ, но като видѣлъ че може да се препишне на него това убийство, съгласилъ се да го покриятъ. Още ная вечеръ, гудили го въ една каца, а слѣдъ нѣ-

кой денъ заровили го въ яма, а слѣдъ другъ денъ го огровили и го заровили пакъ въ друга яма. Вхютъ Пековъ слѣдъ нѣкой денъ — види се отъ гризение на съвѣтъта си, съобщилъ на пом. кмета че Савва Иотовъ, липсувалъ отъ нѣкой денъ, та се съмѣвалъ да не е билъ убитъ и заровенъ въ двора на Савва Цоцовъ. П. кмета В. Геновъ отишълъ, разровилъ и намѣрилъ убийството. На сѫдебното дирене се раскри отъ подсѫдимитѣ всичката история, и отчасти, отъ нѣкои свидѣтели по мѣлва, казвахъ, че убийството на бащата на Савва, което бѣше извѣршено прѣзъ 1892 год. вѣрва се да е било извѣршено отъ сина му Савво; защото не били се съгласявали, но тази тайна стои и днесъ още тайна, може бѫдѫщето да я раскрие. Окр. Съдъ призна и двамата за виновни като осуди Савва Цоцовъ за умишлено убийство до животъ въ затворъ, а Вхютъ Пековъ на една година само, защото се призна, че не е билъ съучастникъ, а само укривателъ чл. 340 отъ Нак. Законъ. На осуденитѣ бѣха защитници адвокатитѣ г. Ив. Доковъ па Вхютъ Пековъ и г. Петровъ на Савво Цоцовъ. Както чухме, осуденитѣ сѫ останали доволни отъ тази присъда. —

### МѢСТИ НОВИНИ

— На 6 срѣщу 7 май е избухналъ силенъ огнь въ дѣкарния складъ на Г. Василь Нейковъ близо до памятника. Огнья обзель цѣлия складъ, който изгорялъ заедно съ материала на притежателя. Склада билъ осигоренъ.

Властьта е арестувала В. Нейковъ и синъ му, защото подозирала въ само запалване, понеже се било намѣрило гасъ и други работи. За сега се вѣздѣржаме отъ коментарии. Слѣдствието ще покаже всичко. Ние не вѣрваме на слуховете, които та-казлобно се разнасятъ, срѣчу г. В. Нейковъ и синъ му.

— Работника, който бѣше падналъ отъ стѣлбата когато мажеше хотелъ Европа на Бр. Бояджиеви, за който „Б“ бѣше загатналъ, че билъ на умирание, е излѣзълъ отъ болницата здравъ и живъ. Мислимъ да се гуди на това точка.

, Бѣхме извѣстили, че Г. Б. Султановъ, Директоръ на мѣстното V класно училище, ще почне издаване на редъ дѣтски книжки съ насловъ „Библиотека за дѣца“ редакцията ни получи до сега дѣлъ брошурки. Отъ съдѣржанието, които сме получили, виждаме, че Г. Султановъ, е гудилъ старание да напише редъ книжки, които непеще съмѣнѣи ще принесатъ голѣма полза за нашата младежъ. Отъ такива книжки, чувствуващие се твърдъ голѣме нужда. Ние го прѣпоръжваме на нашите абонати да ги распроспрашватъ мѣжду дѣцата си и на близнитѣ си.

— Бѣхме съобщили миналата година че Ц. Д. Влаховъ, билъ се снабдилъ по измамливъ начинъ съ крепостенъ актъ за единъ дюгенъ, който купилъ отъ чича си. Г. Влаховъ идва въ редакцията и ни показа неопровергими доказателства въ противното. Той ни показа отъ чича си, една расписка отъ която се види, че му е броилъ парите напълно. Като зехме бѣлежки отъ всичко това, не можемъ да не отеглиме онова обвинение, което по неволно и по невѣрни съмѣнѣи, бѣхме му преписали.

— Г. г. Х. Ц въ с. Тр. Дописката срѣчу учителката Ви не ще може да се обнародва, защото има такива съмѣнѣи, които не бива да съобщава печата. Понеже земате всичката отговорностъ, то нещо бѫде злѣ, ако съобщите на на-чалствато ѹ.

— В. „Знаме“ публикува една доста интересна статия, за прословутия Пол. Андрѣевъ. Въ нея има замѣни имената и на нѣкой тукъ познати, които като не се могли да търпятъ пропизволитѣ на този голѣмъ, пратени биле въ пѣхотата и малко по заобиколени. Така бива то, до като още прѣвратѣсто съзѣдъ у насъ, които растѣтъ само на шкембета и глѣдатъ да трупатъ по разни финансии дружества съ дѣсятки хиляди левчета.

— Бившия Полковий Командиръ на мѣстния полкъ полков. Паневъ, сѫ е ожененъ миналата недѣля въ Свищовъ за Г. Н. Касабова.

— Слушахме завчера, че мѣстното офицерство, предъ видъ на лошия езикъ, които въ „Свобода“ отъ нѣкой врѣме дѣржалъ спрямо Господаря и военния министъ, било зело рѣшение, що за въ бѫдѫщето, този вѣстникъ да нѣмалъ достъпъ човѣче между това офицерство. Ако това рѣшение излѣзе вѣрно, настъ не ни остава друго освѣнѣ да благодаримъ за такава една мѣрка взета спрямо

единъ вѣстникъ, който сѫ е обѣрналъ на едно гноище, гдѣто постоянно се сипе мѣрсотий срѣщу дѣржавния вождъ, който е и вождъ на армията. Не ще съмѣнѣи, че нашето офицерство, което сѫ показа толкова чувствително срѣщу нашия вѣстникъ, гдѣто бѣше писалъ една гола истина, че и между нашите е имало, които сѫ се крили задъ сламитъ въ време войната, то тукъ нравственъ дѣлъ е да отблъсне такива гнусотии, които всѣко разбрано общество е длѣжно да укаже. Само по таекъ презриталъ начинъ, ако се постѣпенѣ, можеше да се даде да почувствува онази глотница отъ псувачи, които си е гудила за цѣль да псува по най хамалски начинъ. Върху това ще се повѣрнеме още, ако наистина излези. —

— Нашите бай Ганюви секундантъ на Банковски, сѫ станали за присмѣшище и на самите имъ приятели. Ели Тодораки, съ неговото съкундансство, не е останало човѣкъ да го не подиграва. Чуваме, че си исписалъ правилата по дуелитѣ и въ скоро врѣме заедно съ Флоре щели да отворятъ училище. Хора, които нематъ работа, трѣбва да си съставятъ такава. Ако Г. С-въ, бѣше имъ далъ по десетина лева, вѣроятно и това имъ секундансство не щеше да стане за смѣхъ. Има една френска поговорка, която казва, че когато се събиратъ тѣ си и приличатъ. Бански, фалшивикаторъ на полици, на гърба му стоїтъ кунѣ обвинения, които немогатъ го отърва и Стамболовци отъ гроба да дойдатъ, поканилъ Карвъ и Цвѣтковъ, да му бѫдатъ секундантъ и то да се биже съ Г. Д. Стояновъ, единъ прѣвът гражданинъ, лицето на когото Банковски е consortium, никога не смѣе да погледне. И тѣзи хубавци, тръгнали да се мѣскаратъ сами. . . .

— Пещери, рѣшили да вѣздишатъ на покойния Алеко Константиновъ мраморенъ памятникъ на мѣстото гдѣто убийците му се покосили живота. Идея, колкото добра толкова и похвална. Ние вѣрваме, че онова кричало — Такевъ ще да му предаде пакъ нѣкой политика. Каквото ще каже при откриванието, на Алеко, за неговите безсмѣртни произведения, прѣдъ неговия прахъ трѣбва да се поклониме.

— Запитани сме отъ Г. Н-въ, да му кажемъ ако знаемъ нѣщо за дружеството „Червенъ Кръстъ“ какво е станало съ капитала му. Отговарихме, че нищо незнаеме. Огнесете се до кметството, то вѣрваме ще да знае нѣщо, или ако не знае, добре ще бѫде ако издиря началото и края, какво сѫ станали сумитѣ и у кого сѫ.

— Четохме въ в. „Бдителъ“ една статия по износа на хранитѣ, да ли трѣбва да се позволи или же да се забрани. Право да си кажиме, че този писачъ, на тази глупава отъ начало и до самия край статийка, не е знаялъ, нето какво иска да каже, нето пакъ какво е мислилъ да рѣче. Заключихме едно нѣщо, прескачане отъ едно мѣсто на друго, извлѣчени нѣкой фрази отъ нѣкой финансисти и даване ужъ нѣкакво мнѣнѣе прѣдъ нѣкой камара за златото. Ние бихме съвѣтвали това глупаво финансисче, да се занима повече съ твърдъ голѣме нужда. Ние го прѣпоръжваме на нашите абонати да ги распроспрашватъ мѣжду дѣцата си и си поуравни земанията, отъ колкото да дава мнѣнѣе за такива вѣроси, защото не е лжница за неговите уста. Такива финансисти, които не могатъ да си оправятъ своите съмѣтки, могатъ ли да даватъ умъ на едно правителство, когато не е ималъ за себѣ достаточенъ, да сѫ не забатачва презъ глава. Ние молиме читателитѣ си, ако могатъ нека намѣрятъ този брой и тѣ ще се убедятъ въ всичко, което казваме —

— По поводъ писаното ни антрефила за секретаря Луковит. М. С. См. че обичалъ да се занимава съ други работи, отъ колкото съ работата, която му се вѣзлага по длѣжностъ, получихме дѣлъ писма отъ сѫщето село, отъ наши приятели Г. К. и Г. Б., които утвѣрдяватъ че съобщеното въ вѣстника за Г. См. не било вѣрно, а напротивъ, това лице си глѣдало много добре работата и не сѫ занимавало съ друго освѣнѣ съ нея. Ние земаме бѣлѣжка отъ тѣхни съобщения, но не можемъ съвѣршено да ни разубедятъ въ нашето съобщение, защото не вѣрваме нашия дописчикъ въ случая, до толкова да прави измислици, за хора, на които нищо друго не желаеме освѣнѣ да си глѣдатъ работата за която се наредени.

— И учителитѣ при мѣстното Випар. Зем. училище станаха лоши — спекуланти, за казва-башитѣ, защото биле се занимавали съ комиссии-оперство и исписвали прѣскачки за лозяга на желающите граждани. До колкото ние знаемъ отъ положително мѣсто, никой отъ Г. г. уч-

тителът не сж е занимавалъ и не се занимава съ никакво комиссарство по доставка на машинки, ако нѣкога отъ учителитъ се исписвали такива, то е било едно тѣхно доброволно испълнение на нѣкога молба отъ гражданинъ, безъ обаче да сж се ползвали съ такава комиссарна за каквато имъ се преписва. — Ние мислимъ, че редактора на „Б.“ който продава и кундури и машинки, трѣбоваше да изучи попадъръ работата и тогава да си излиза злъчта върху хора, които не правятъ друго освѣнъ една безвъзмездна добрина на гражданинъ. Донесете и вие добри машинки и поевтени, всички ще зематъ отъ Васъ.

— 2 Май т. г. се отпразнува търъдъ тържествено. Хубавото майско врѣме, дойде на помощъ на този тържественъ денъ. За Плѣвень бѣше празникъ голѣмъ, защото Н. Ц. Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ, чийто именъ денъ се празнува него денъ е шефъ на полка, името, които полкъ носи на нашия градъ. Молебенна и цирмонията на мѣсто при памятника, този путь стапа на равното полѣ, гдѣто се обучаватъ воиници или тѣлъ називаемия текийски баиръ. Това хубаво врѣме даде възможностъ, да се стече много народъ, да се повесели и полюбуватъ на добъръ ученитъ и красиво облечени воиници, както и на хубавата воена музика. Денътъ втори Май отъ година на година получава видъ на националенъ празникъ. Името на прѣстолонаслѣдника Борисъ, все повече се преленва до сърдцето на българския народъ, защото въ него е надѣждата, на бѫдящия господаръ на българия па и на цѣлия балкански полуостровъ.

— В. „Бдитель“, бѣ загатналъ въ единъ отъ броеветъ си, че условие мѣжду г. Табаковъ и бившия помощ. кметъ Тодораки Цвѣтковъ, не е имало, каквото ние съобщавали, като показваше още общ. управление, да обнародва контракта. Ние не се чудихме на дѣрзостта на Г. Флоре, защото всѣкога сж е подвеждалъ отъ неговия вѣхновителъ—Табаковъ, та за това не искахме даже да отговаряме. Но, щомъ преминахме два броя, ние получихме двѣ писма и даже частни запитвания, които ни заставляваха да кажемъ, имали такова условие или не. Ще да отговориме слѣдующето: на 12 Августъ 1896 г. има склученъ контрактъ (не условие пардонъ) мѣжду тѣзи господства, не за хиляда лева, а за 720 лева и този контрактъ е приложенъ при паричното искаание, което Г. Т. Цвѣтъ е подписалъ и Г. Табаковъ, е получилъ суммата и то за едно дѣло, което за срамъ на хората е утишель да защищава, когато има условие съ другата страна. На расположение притехаваме и двата контракта, желающитъ могътъ всѣкога да ги виждатъ безплатно. Честностъ и добросъвестностъ разбира се Стамболовска.

— На 4 Май т. г. арестувани са студенти, които оплакваше Софийския „отзивъ“, че стоели за права бога, получиха вече призовки и на 29 Май, дѣлото ще да имъ се разглѣда. Ние покланваме редакторитъ на в. „Отзивъ“, на Народ и Освобождение, да дойдатъ и държатъ бѣлѣжка за невинно пострадавшите студенти. Слушаме, че защитата ще зематъ върху си Г. Ибриковъ и Г. Хака—Мжковъ, като социалисти трѣбова да се защищаватъ на ли? Едно нѣщо което много се мѣви е обстоятелството, че по това дѣло имало и трѣбвало още нѣкога и други органи да бѫдятъ привлечени подъ сѫдъ, а защо се преминали, така, дирението ще ни раскрие. Имало казватъ нѣкога си Илия, който не билъ виканъ, другъ даскалъ и пр.

— Пишѣтъ ни отъ г. София, че тамъ по инициативата на г. Н. Д. Ковачевъ и Д-ръ Богдановъ се съставило дружество, което има за цѣль да пропагандира идеята за братство и човѣкољбие и запознаване нашето общество съ новия международенъ язикъ „Esperanto“, който язикъ има за цѣль да сближи народите, да ги направи по-съобщителни и по-любими по мѣжду си. За тази цѣль спомѣнхтото дружество щѣло да издава и едно мѣсечно списание списвано на български и есперантски. Туй дружество щѣло да има и клонове въ цѣла България. Такова било вече съставено въ гд. Пловдивъ, кѫдѣто ще почне да се издава списание „Новъ Тонъ“, за което е прѣстнатата и покана за записване абонати. — И дѣйствително всрѣдъ владѣющия въ днешно врѣме, особено у насъ безпринципностъ и умраза, такивато хуманистични дружества, основани върху началата на нашата религия има голѣмо значение за нашия народъ за това намъ ще бѫде особено приятно да чуемъ, че такива дружества

сж се основали и въ другитъ градове на княжеството.

— Както е известно отъ началото на 1897 год на длѣжностъ сѫдебенъ приставъ се назначаватъ такива лица, които да иматъ 4 класно образование и да сж издѣржали испитъ, както адвокатитъ. За улеснение обаче на тия лица, кандидати на сѫдебно приставска длѣжностъ, както и за днешнитъ сѫд. пристави, г. Н. Д. Ковачевъ е приготвилъ едно „Ржководство за Сѫдебенъ приставъ“, съставено точно спорѣдъ програмата на Министерството на Правосъдието—раздѣлено на двѣ части: 1-во гражданско право и сѫдебно-испѣлнително производство. Моли ни съставителя на спомѣнхтото ржководство да извѣстимъ, че той тѣрси издатель. Желающий да се отнесе до него въ гр. София.

### Плѣв. Град. Общин. Управление.

(Отдѣл. Административно)

### Приказъ

№ 76

1 Май 1898 год. Плѣвень.

На основание чл. 64 пунктъ 30 отъ Закона за градските общини,

#### ЗАПОВѢДВАМЪ:

I Отъ днес до второ распорѣждание мѣжкото изъ града да се продава 15 ст. килограма

II Забранява се на мѣхкарите да продаватъ мѣжко прѣстојло отъ единъ и повече дена или пѣкъ налѣто съ вода.

Въ случай, че се залови подобно мѣжко то, ще бѫде исхвѣрлено, а продавачътъ мѣхкаръ ще бѫде глобенъ до 10 лева.

III Натоварвамъ кварталните агенти и санитария приставъ да слѣдятъ за точно испѣлнение на настоящий приказъ.

IV Прѣпись отъ този приказъ да се прѣдстави, Господину Плѣв. Окр. Управителю, за свѣдение.

Кметъ: Хр. Данаиловъ.

За секретаръ: Ап. Монковъ.

### Народноститѣ въ Македония.

На 29-и т. м. г-нъ В. Кѣнчовъ, единъ отъ най-добрите наши познавачи на Македония, държа въ салона на Славянската Бесѣда една търъдъ интересна сказка върху тая страна. Четението е било предназначено за членовете на Бесѣдата и за тѣхните гости. Макаръ така ограничено входа, огромния салонъ бѣше пакъ препълненъ съ отбрана публика. Повече отъ 500 души бѣхъ завзели всичките сѣдали и стояхъ прави таека, че човѣкъ неможеше да се мрѣдни отъ мѣстото си. Самата тая навалица показва интереса, съ който нашето население слѣди всичко, що се отнася до югозападните страни на татковината му. Вниманието съ което се изслуша сказката, ржкоплѣсканията и овациите, що се направихъ г-ну Кѣнчову, свидѣтелствува за неговата вѣщина, за неговите бистри вѣзгли върху предмета и за симпатията, съ която той завлада слушателите си.

За сега ние ще съобщимъ отъ търъдъ интересните свѣдения, съ които бѣше препълнена сказката на г-на Кѣнчова, само ония относително народноститѣ.

Г-нъ Кѣнчовъ казва, че споредъ неговите дѣлъгогодишни изучвания въ предѣлите на Македония живѣватъ 2,200,000 жители, раздѣлени главно на три народности: българи, турци и гърци.

Българи има 1,100,000 души и тѣ съставляватъ надмошно мнозинство въ страната, като се исключи коритото на р. Бистрица. Въ това чи-слово невлизатъ тѣхните потурчени сънародници—помацитѣ, които броятъ до 115,009 души.

Второ мѣсто по число и важностъ държатъ турцитѣ, брои на които възлиза до 520,000 души. Значението на тоя елементъ става още по голѣмъ, като се прибавятъ къмъ него потурчени тѣ българи, гърци, власи и арнаути, които, спрямо християнитѣ, отиватъ винаги задружно съ братята си по вѣра, а не съ ония по племе. Мюхамеданитѣ въобще достигатъ до 750,000 души, отъ гдѣто слѣдва, че нетурци-мюхамедани има около 230,000 души.

Гърцитѣ дохаждатъ на трето мѣсто съ 200,000 души. Тѣ заселяватъ най много страната на югъ отъ р. Бистрица, та немогътъ да упражняватъ голѣмо влияние върху най важната част на Македония. Но тѣхното значение се повдига отъ сподлата на грѣцката патриаршия, която въоръжена съ вѣковни традиции и вѣщи людие, ще

има още дѣлго врѣме важенъ гласъ по работите на тая страна.

Куцовласитѣ достигатъ на брой до 75,000 души и сж прѣснѣти на малки островчета измеждъ голѣмого българско море. Усилитѣ и на турско правителство и на кралевство Ромния да подигнатъ значението на Куцовласитѣ, не сж успѣли до сега: малко отъ тѣхъ съзиватъ народността си, повечето се държатъ още яката о гърцизъмъ.

Срби прѣдѣлитѣ на Македония нѣма и въпреки извѣреднитѣ усилия да се претони една част отъ българския елементъ въ сѣрбский, не се е успѣло, по простата причина, че е невъзможно съ пари да се промѣнява човѣшкия родъ.

Всички учени признаватъ, че българскиятъ елементъ въ Македония държи господствующе положение и че за да се разрѣши Македонския въпросъ мимо неговите стремления потребна е груба физическа сила, т. е. военно надмошне надъ него. Силата на българския елементъ се състои: 1) въ неговото мнозинство, 2) въ неговото национално самосъзнание, 3) въ черковното единство и 4) въ прѣкото съсѣдство съ български земи, които располагатъ съ воена сила. Г-нъ Кѣнчовъ разправя на широко за всѣкъ отъ тия фактори. Слушателите му съ напрѣгнато внимание слушаха, когато имъ говореше за дѣлъгогодишни борби, водени отъ градове, села и селца за запазване черквите си, училищата си. За хрисиянското население по епархии, г-нъ Кѣнчовъ дава слѣдните бройеве:

ЕПАРХИИ	Екзархисти	Патриархисти
Скопие	190,000	36,000
Охридъ	110,000	11,500
Велесъ	32,500	2,500
Дебъръ	55,000	—
Неврокопъ	72,500	2,500
Струмица	58,000	7,000
Мелникъ	65,000	10,000
Битоля (Пелагонийска)	80,000	30,000
Дойранъ (Полянишка)	39,000	6,500
Костуръ		
Мегленъ	65,000	90,000
Веръ		
Солунъ		
Сѣръ	40,000	90,000
Драма		

Българи, останали подъ вѣдомството на Патриаршията се изчисляватъ до 200,000 души, отъ които 30,000 души се намиратъ въ Прѣшовската кааза, Скопска епархия, до границата на Сърбия, гдѣто турско правителство не дозволява на българската екзархия да има вѣдомство.

Мюхамеданскиятъ елементъ макаръ и многочисленъ нѣма голѣма важностъ за културното развитие на страната. Той има значение само като груба сила, но съ него би могла да си послужи една велика сила, на която обстоятелствата биха помогнали да се настани въ Солунъ. При най-голѣмите усилия, що се правятъ въ Цариградъ, мюхамеданскиятъ елементъ не се развива интеликуално. Трѣцтѣ и числено не се увеличаватъ.

Гърцитѣ, усиленi съ 200,000 души гъркомани-българи и съ 50,000 власи, държатъ се добъръ, особено въ южната част на Македония. Послѣдната война счупи малко надмошността на гърцитѣ и примахна обаянието имъ къмъ гърческите елементи.

За другите по-малобройни елементи, които г-нъ Кѣнчовъ разглежда подробно, не считаме за нужно сега да съобщаваме.

отъ „Б.“

### Америка и Испания.

Описанието, което даватъ американците по морското сражение при Манила, неблагоприятно рисува распорѣдителността на испанския адмиралъ Монтойо. Ето какъ рассказва единъ офицеръ отъ американския корабъ „Масъ Сълъсъ“, който е донесъл извѣстие за сражението въ английското въ Китай пристанище Хонъ-Конгъ:

„Трѣгнхме отъ Хонъ-Конгъ въ срѣда на 15-и Апр., Нощесъ, въ сѣбота, наблизихме до канала, който води отъ Манилския заливъ. Високата планина на ост. Корежидоръ, който лежи въ срѣдата на канала, съ укрѣпленията си защища въхода на залива и бѣше видѣна въ тѣмница. Ние изгасихме свѣтилната на нашите кораби, които се наредихъ въ боева линия. Най напрѣдъ вървеше корабътъ „Олимпия“ съ адмирала Девей на палубата; подиръ „Олимпия“ — „Балтиморъ“, „Рали“, „Петръль“, „Конкордъ“, и „Бостънъ“; въ втора линия — „Макулохъ“, „Наншънъ“, и „Зефиро“. Деветътъ кораби въззохъ въ канала, а цѣлияни екипажъ бѣше пригответъ за бой.

Обаче испанците не наблюдаваха; ост. Корежидоръ като че е пустъ. „Олимпия“, „Балтимор“ и „Рали“ минаха вече канала; слѣдваха „Петролъ“ и „Конкордъ“ и все владѣше тишина. Минаваше „Бостонъ“. Въ този моментъ изѣ комините на нѣкотъ отъ нашите кораби хвѣркихъ пламъци. Чу се единъ звукъ отъ тръба; отъ южната страна се вижда блѣсъкъ и една огненна стрѣла хвѣрки надъ задната частъ на палубата ни. „Бостонъ“ отговори съ огънъ по цѣлата си дължина, и въ скоро врѣме батареите на корежидорската крѣстостъ мѣниха. Ние влѣзохме въ залива и го обиколихме, но испанската флота не я виждахме. Слѣдното бѣше на изгрѣваніе. Потеглихме къмъ югъ и забѣлѣхме испанската ескадра, стояща въ единъ малъкъ заливъ, запишаванъ на западъ отъ батареите на крѣстостта Кавите, на истокъ отъ батареите на крѣстостта Ласъ Пинасъ. Испанците не ни очакваха, и тѣхните кораби нѣмъ даже достатъчна пара. Тѣхните крѣстостни батерии отвориха първи огъни, но не улучиха. Тогава Девей се обѣрихъ къмъ своя капитанъ съ думитѣ: „Можете да стрѣляте, Смисъ, ако сте готовъ“. И „Олимпия“ отвори огъния и въ момента се видѣха трѣчици, хвѣрчици отъ испанските кораби. Испанците отговориха и битката напълно се разви. Нашите кораби минаваха покрай испанската линия, гърмѣхъ отъ всичките топове помѣстени по страната, обрѣщаха се, пакъ гърмѣхъ, а испанците отговарѣхъ. Испанския корабъ „Мария Кристина“ храбро ни нападна, но нашите батерии го отблѣснаха. Една граната отъ 15 см. калибъръ падна на палубата и веднага се дигна димъ, и ние се уѣстихме, че корабът гори; прицѣлихме всичките топове на „Олимпия“ противъ „Мария Кристина“; пламъците избухнаха и корабът почна да потъва. Испанскиятъ адмиралъ въ една лодка се премѣсти на другъ корабъ. На скоро се потопи и „Кастила“ и испанците се побѣркаха. Неприятелът се би сърѣдка храбростъ, но лошо се прицѣльваше. Най-сетне и корабът „Донъ Антонио де Уллоа“ почина гори. Като се потопиаше обаче той още громъши и цѣлия му екипажъ се удари. Петъ пъти вече минахме по край испанската линия, която бѣше сериозно сътрѣсана и гъстъ димъ покриваше цѣлия заливъ, тѣй щото бѣше мѫжно да се даватъ знакове. Борбата траеше вече отъ 2 ч., когато Девей командуваше на нашата ескадра да се оттегли и моряците да земятъ закуска. Констатира се, че нашите кораби не прѣтърпѣхъ никакви поврѣди и ни единъ морякъ не биде убитъ.

Слѣдъ една почивка отъ 2½ часа, къмъ 11 часа прѣдъ пладнѣ, нападнахме подъ водението на кораба „Балтимор“ крѣстостните батерии. Разви се второто сражение; испанските крѣстости гърмѣхъ бѣже, но не причиняваха никакви пакости, тѣй като лошо се прицѣльваша. Нашите моряци работиха при топовете твърдъ хладно-крѣвно, като при едно упражнение. Въ 12¼ ч. слѣдъ обѣдъ крѣстостите бидохъ принудени да мѣниха и испанското знаме се сви.

Отъ изложението на американския офицеръ се вижда, че се били храбро, но адмиралът замерили всички предпазителни мѣрки и батерите не били добре обучени. Американците освѣнъ, че сѫ имали по-добри кораби, но сѫ надвили съ своето хладнокрѣвие и съ дѣрзостта на Девей. Но, споредъ всичко, за тѣхъ побѣдата не бѣше мѫжна, щомъ като тѣ въ 7¾ ч. сутринта сѫ могли да се оттеглятъ на обикновеното врѣме за сутрешната закуска. Впрочемъ екипажътъ трѣбва да е билъ уморенъ, тѣй като е стоялъ 10 часа на постъ и твърдъ е страдалъ отъ горѣщината.

Слѣдъ привѣршването на жестоката борба, американския корабъ „Петролъ“ влѣзълъ въ пристанището, запалилъ останалите четири испански военни кораби „Донъ Хуанъ дъ Австрия“, „Маркизъ дель Дуero“, „Исла де Куба“ и „Корреу“ и плѣнилъ нѣколко топове.

Въ понедѣлникъ, 20-и Априлъ, екипажътъ на „Петролъ“ завзелъ арсенала въ Кавите, Девей прѣѣхъ кълъ кабела и блокиралъ Манила. Едва ли въ четвъртъ корабътъ „Макулохъ“ тръгналъ за Хонъ-Конгъ съ новини за побѣдата. „М.“

— Дѣли — ормански разбойникъ. Отъ Силистра ни пишатъ слѣдующето: „Тѣзи дни ни изненада радостното извѣстие за заливането на познатия на цѣлия Дѣли-Орманъ разбойникъ Драгой Черневъ отъ с. Калинградъ, Силистренска околия, който за разбойничествуване е осъденъ на 15 год. тѣмниченъ затворъ и прѣзъ 1885 год. избѣгалъ изъ трапа, когато е конвоиранъ отъ Рус-

се за Шуменъ. Отъ тогава всѣко лѣто той прѣводителствува разбойническа шайка изъ тукашните гори, а зимѣ се крие изъ Румъния, далечъ отъ границата, подъ чуждо име и промѣнено облѣкло. Минулата година тукашната полиция влѣзла въ слѣдитѣ на шайката и съ постоянното си старание прѣзъ мѣсецъ Ноемврий с. год. успѣла да залови въ Румънска територия едно лице отъ нея, а именно: Ибраимъ Топалъ Сююмановъ, когато той вече минълъ Българо-Румънската граница и на 18-и того самия Драгой въ г. Галацъ, тѣкмо когато той пристигналъ тамъ отъ Тулча, Мачинъ и Браила, съ цѣлъ да събере другари, съ които да мине границата и се залови на стария занаятъ. За залавянието на Драгой е билъ командированъ секретаря на тукашното окол. управление, който лично го познаваше, за да покаже на тамошната полиция, както самаго него тѣй и мѣстата гдѣто той се памира. Съ неговото залавяние се вѣрва, че разбойничеството въ този край ще исчезне, защото разбойниците еднакво се прѣстъдаватъ и отъ двѣтѣ правителства и че за полицията, която умѣе да прѣслѣдва, не сѫществува никаква граница, щомъ е въпроса за усигоряване обществената безопасностъ, а това прави голъма честь на тукашната полиция съ околийски началици на чело, и на правителството, на което тя служи, съставлява гордостъ“.

— Една почетна крадла. Миналата седмица въ г. Пиротъ е била арестувана жената на единъ пѣхотенъ капитанъ, една твърдъ почетна дама въ града, обвинявана въ кражба съ насилие. Заедно съ нея е арестувана и нейната помощница, една млада циганка. Стойността на крадените предмети, намѣрини у капитанката, влѣлиза на 1200 динара.

— Въ „Сливенъ“ който бѣше писалъ и раскрилъ нѣкои мрѣсни дѣянія вършени отъ свирчо Петковъ, за което въ „Свобода“ замълча, а като отговоръ, на място да отговори на г. Папанчева, който така открыто изобличаваше онзи мрѣсникъ Петковъ, който е станалъ причина да се скandalизътъ двѣ почтени семейства, адресираше до господаря такива мрѣсости, за каквито сѫ способни само разбойнически ржѣ на единъ свирчо. Г. Папанчевъ, редактора на въ „Сливенъ“, по поводъ на тѣзи инсинуации и гнусни клѣвети, е напечаталъ друга статия въ вѣстника си № 207 отъ 30-и Априлъ т. г. която като намѣрваме отъ общество интересъ, даваме място на нѣкои въпроси за да могатъ читателите на „Плѣв. Гласъ“ да видятъ, какво ще отговори поне на онѣзи въпросета, гдѣто се говори за оригиналните писма. Ние мислимъ, че ако Свирчо Петковъ, бѣше поне малко правъ и не замѣсилъ въ тѣзи безчестни дѣла, трѣбваше да излѣзе прѣдъ правосъддието и да попска като всѣки честенъ гражданинъ, да се оправдае прѣдъ обществото, на което той ужъ служи и ржководи една партия Най-послѣдъ, ако неговите послѣдователи, сѫ хора, честни и искренни, тѣ сѫ длѣжни да му поискатъ сѣмѣтка за тѣзи работи. Какво проче може да искаеме ние отъ тази стамболовщина, когато цѣлата е потънла въ подобни мерски дѣла. И още иматъ очи да гледатъ и иматъ лице да излизатъ прѣдъ народа да го оплакватъ. Тѣжко на този народъ, който ще бѫде оставенъ пакъ въ ржѣтъ имъ. Ето и въпросчетата.

„Вѣрно ли е, че г-нъ Грековъ се оттегли отъ шефството на партията ви, щомъ се научи за вашия неокачественъ развратъ? Вѣрно ли е, че брата на една госпожа като се научилъ за мрѣсите ви, плюъ отгорѣ ви и прѣстаналъ да обѣдва въ кѫщата на сестра си? Вѣрно ли е, че съ една майка стана ударъ отъ вашите безобразия и тя нещастната се отправи за онзи свѣтъ, за което по рано бѣхме ви явили? Ами вашите похождения нѣматъ ли врѣска съ паралична на брата на С.? Ами ходенията въ Виена за приодиателни цѣли? Ами ежедневните любовни срѣчи и писъмца, отъ които ний дѣржимъ **дѣвѣ въ оригиналъ?** Ами пудрението и мазанието съ разни благоухания прѣди всѣко ходение на интимни свидѣния и пр. и пр.... Незнаемъ само да ли не си чистите съ щипци носѣтъ прѣдъ огледалото?“

Въ „Знаме“ публикува друго писмо въ видъ на предизвиканъ отговоръ отъ нашия г. Ибриковъ. Въ този отговоръ, ние не виждаме нѣщо друго освѣнъ една реклама, че г. Ибриковъ, билъ свършилъ съ трудъ и потъ, когато другите биле съ плаче становали доктори. Не искаеме да знаеме съ трудъ или съ плаче сѫ спечелели, господата, за които става рѣчъ въ писмото, но знаеме едно нѣщо, че държавата когато плаща на единъ чинов-

никъ, плаща му за работа а не за спане въ къщи и да се весели съ дѣрвенитъ философи и тѣнки кокони по цѣли нощи, а книжата възлагани върху му още отъ Октомврий м. г. да стоятъ забравени. Послѣ г. Ибриковъ, лжѣ по най-перфиденъ начинъ, че не му е било съобщавано всичко, което е писано отъ министерството, защото онѣзи книжа за които говори, че не били стапали достояние за него, а за други само, които имали интересъ, мислимъ да личи и неговия докторски! подпись. Молиме прочие г. Ибриковъ, да бѫде по справедливъ, когато пише въ „Знаме“. И чудно нѣщо, защо не отправи отговоръ въ „Народъ“ ами въ „Знаме“.

Мюнхенъ Найесте Нахрихтенъ  
Россия и Сърбия. 8-и Май (Бѣлградъ)

Тукашното Руско Посолство, слѣдъ като досегашния chargé d' affaires, първия секретаръ, Г-нъ Неклюдовъ е получилъ единъ по дѣлъ-говрѣменъ отпускъ, съвършенно овдовѣло. Военния атташе Баронъ Таубе, се удалечава, по възможностъ, отъ нашия градъ, отъ когато е пристигналъ ех-Кралъ Миланъ и прѣстоящето, обнародовано пристигване на новапазначения Посланникъ Язовски, се отсрочва постоянно, отъ нѣколко мѣсеци насамъ, въ едно продължително бѫдже, въпрѣки всичките увѣрения на официозните органи, че той ще поема въ скоро врѣме акредитирния по посолски постъ. Отъ цѣлия персоналъ на посолството стои на място си само втория секретаръ, Г-нъ Нелидовъ, и циркулира настойчиво единъ слухъ, че и този чиновникъ ще получи въ скоро врѣме единъ продължителенъ отпускъ. Току що послѣдовавше заминаванието на първия секретаръ, Г-нъ Неклюдовъ, се коментира тукъ по единъ много живъ начинъ, защото е несъмѣнно, че неговия отпускъ ще произведе едно понататъшно охлаждение помѣжду Руско-Сърбски политически отношения. — Господствующето въ Петербургъ политическо охлаждение противъ ржководящтъ, Сърбски фактори се наострява отъ ново чрѣзъ несполучата (фияско) на прѣговоритъ, относително исплащанието дѣлгътъ, който Сърбия длѣжи на Россия отъ десетини години. Руското правителство настоява енергично въ това исплащане; обаче, правителствените чиновници сѫ, спорѣдъ всѣка вероятностъ на мнѣніе, че испълнението на това Руско трѣбование ще съдѣстствува къмъ едно окончателно улучшение (подобрѣніе) на политическия натѣгнати отношения помѣжду Петербургъ и Бѣлградъ, заради това, тѣ намиратъ за по удобно, да се заявяватъ като несъстоятелни въ испълнение на горѣказаното Руско трѣбование.

Правителството и Дворътъ не дѣйствува въ даний случай, разумно, прѣдизвикающъ, по този начинъ, повече и повече, негодуванието на Петербургския кабинетъ. Сърбия не може да расчита, по настоящемъ, на никаква поддържка, нито въ Вѣна, нито въ Петербургъ и този фактъ се експлоатира беззожно отъ неблагодарните политици въ страната противъ правителството. Особено негодуватъ Русофилитъ, и Руското правителство не пропушта нито единъ случай, безъ да увеличава това негодуване. — Така напримѣръ Руския подаръкъ на различни оръжия на Черна-Гора, прѣдстави на опозиционерите най-общирни нападения върху привилегиите, — Враждебното правителство движение печели съ това единъ сериозенъ отпечатъкъ върху положението и мѣрдѣните личности, ще се видятъ въ едно твърдъ близко бѫдже, принудени да се заловятъ пакъ о едни извѣрѣни мѣрки, за да се отстрани част по скоро, угрожающаята опасностъ. —

## СМѢСЬ

— Извѣстно е, спорѣдъ изслѣдваніята на ученицѣ, че гарванътъ живѣе много години — много повече отъ човѣка. Като доказателство за това, нѣкои французки вѣстници съобщаватъ, че напослѣдъкъ единъ чифликчия въ околността на Парижъ е уловилъ единъ гарванъ, който носѣлъ окана на шията си една мънишка кутийка, въ която намѣрилъ една малка сребърна монета отъ врѣмето на Лудовика XVII и приложена една записка съ слѣдующа надпись:

„Уловихъ този гарванъ живѣ; оставамъ го такъ да си живѣе още за много години! Франкфуртъ на р. Маинъ, 1786 г. Азъ Шери, скулаторинъ, ул. Хоитрасе, № 61“.

Настоящия брой има 5 страници.

**„БЪЛГАРИЯ“**  
**I-ТО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО**  
**БЪ ГР. РУССЕ**  
**Основенъ капиталъ 4,000,000 л. зл.**  
**Внесенъ Капиталъ — 1,500,000 л. зл.**  
**Разни Резерви — 1,075,902 л. зл.**

Застраховани капитали по клона  
**„ПОЖАРЪ“**  
 за лева 382,444,597  
 Събрани премии за I,II8,159,96



Застраховани капитали по клона  
**„ЖИВОТЪ“**  
 на I9,909,722 л. зл.  
 1,700,000 събрани премии и вносове

**„БЪЛГАРИЯ“**  
**Застрахова по най нови и износни премии и условия противъ**  
**ПОЖАРЪ ЖИВОТЪ, ТРАНСПОРТЪ**  
**и всъкакъвъ видъ НЕЩАСТНИ СЛУЧАИ**

Първото Българско Застрахователно дружество „България“, на основание измѣненията на уставът му гласуванъ и приетъ отъ VI Обикновенно Общо Събрание, отъ 1-ий Май 1898 год. расширява кръга на своите операции съ въвеждане **застрахованията противъ всички видове нещастни случаи**, които би постигнали човѣка когато упражнява занятието си или се намира вънъ отъ него, когато е на расходка пѣшкомъ, съ конъ, кола, желѣзна, велосипедъ, паходъ или пътува по работата си. Това застрахование обема тъй сѫщо всички нещастни случаи при законна самозашита при помагане на близния си, при спасяване на хора или имоти и пр.

**Застрахованията противъ нещастни случаи**, повече отъ всички други видове застрахования, отговаря на една налѣжаща икономическа нужда, защото обезпечава както застрахованите тѣ и семейството му противъ материалните послѣдствия отъ нещастни случаи; то се налага на всички млади и стари, богати и бѣдни, на всичките занаяти, каквито опасности и да прѣставляватъ тѣ, и съ една дума на всичките съсловия на обществото.

Ето причинитъ, които ни заставятъ тѣ горещо да препоръчаме това нововъведено и отъ голѣма важност застрахование на всички ония, които желаятъ да се въсползватъ отъ неговитъ благодѣяния.

Главното управление на I-то Българско Застрахователно Дружество „България“ счита за своя приятна длѣжност да съобщи на г. г. читателитъ, че то съблодава и испитгнява най добросѣвѣсто и съгласно цѣлъта на застраховането общите условия по разните полици по застрахованията противъ **нещастни случаи**, за да може и съ това нововъведено застрахование да заслужи сѫщето довѣрие, прѣдпочтение, съ което е било удостоивано до сега по застрахованията противъ **Пожаръ, Животъ и Транспортъ**.

Подробноститъ по това застрахование можатъ да се получатъ при всичките агенти на Дружеството.

1—80—3

Отъ Главното Управление.

**ТЪРГОВСКИ ТЕВТЕРИ**

Въ печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвенъ има готови отпечатани и подвързани търговски тевтери каквите закона задължава всѣки търговецъ да води за напредъ, продаватъ се съ износна цѣна.

Год. VIII Април 1898 г. Книга IV.

Иллюстрация

**СВѢТЛИНА**

Абонамента бива годишнъ и въ прѣдплата: За въ Княжеството 15 лева — за въ Странство 17 лева — за всички ученици 12 лева.

Платима на два пъти: половината при записването, а другата половина на 1 Юлий 1898 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

I. Картини и портрети: Министър президентъ Г. Д-ръ К. Стоиловъ. Нешо Банчевъ. — Погранични постове при Белеврено и Паничево Бургаска Околия. — Офицеритъ отъ Генералният щабъ въ екскурзия по границата. — Димитъ В. Македонски. — Божий мост при Вратца. — Испанско-Американска война. — Разрушението на бренисъца „Нейнъ“. — Французкия министъ Хантъ въ Академията. — Хумористически картини.

**Обявление**

Излезе отъ печать книжката „**Оженването на една мома**“ трагедия въ двѣ дѣйствия I издание и се намира за проданъ у издателя ѝ.

Поржчки не придвижени съ стойността се не испълняватъ. Отстъпка се прави на поржчки отъ 10-30 екземпляра 20 %, а отъ 30 на горѣ по 30 %.

Съ г. г. книжаритъ се влиза въ споразумение. — Цѣната ѝ е 30 стотинки.

Съ почитание:  
**Т. В. Ганчевъ.**  
 (Словеслагателъ)

гр. Плѣвенъ, 9 Май 1898 г.

**ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ**, Магазинътъ (дюкяна), който се намира въ г. Плѣвенъ срѣщу Окр. Управление подъ № 3009 при сѫсѣди: Г-да Менахемъ Иерохамовъ и Ниссимъ Сидъ.

Споразумение съ Г-на Аврамъ Саломоновъ отъ г. Плѣвенъ — Дрехаринъ. 2—3

**I-ва ФАБРИКА ЗА ЖЕЛѣЗНИ РОЛЕТИ**

**ВЪ БЪЛГАРИЯ**  
 В. Беманъ, Руссе.  
 Оferирва първокачествени  
 ролети отъ стоманено тѣнеке  
 краища облѣчені съ плѣтенъ телъ  
 бравитъ секретни, система „Шубъ“  
 конкурира по качеството и цѣна  
 всичките европейски фабрики  
 Изработка бѣзъ. Цѣна умѣренна.



**ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДѢБНИТЪ ПРИСТАВИ**

№ 4270

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Гривишкото землище, а именно:

- 1) Нива, 7 декара 3 ара, мѣстностъ „срѣдъ бранице“ оцѣнена 22 лева;
- 2) Нива, 22 декара 2 ара сѫщата мѣстностъ оцѣнена 67 лева;
- 3) Нива 15 декара 3 ара, сѫщата мѣстностъ оцѣнена 46 лева;
- 4) Нива 7 декара 1 аръ мѣстностъ „Габровецъ“ оцѣнена 21 лева;
- 5) Нива 7 декара 5 ара, мѣстностъ „Сѣлището“ оцѣнена 22 лева;
- 6) Нива, 6 декара 1 аръ, мѣстностъ „Вѣхтиѣ лоза“ оцѣнена 18 лева;
- 7) Нива, 16 декара 8 ара, мѣстностъ „цѣлинъ“ оцѣнена 50 л.
- 8) Нива 7 декара, мѣстностъ „срѣдни върхъ“ оцѣнена 21 лева;
- 9) Нива, 8 декара 1 аръ, мѣстностъ „равнището“ оц. 24 лева;
- 10) Нива, 6 декара, сѫщата мѣстностъ оценена 19 лева;
- 11) Нива, 17 декара, мѣстностъ „равнището“ оц. 51 лева;
- 12) Нива, 8 ара мѣстн. „сѣлището“ оц. 3 лева;
- 13) Нива, 8 декара 2 ара, мѣстн. „цѣлинъ“ оц. 25 лева;
- 14) Нива 5 дек. 3 ара, мѣстн. „равнището“ оц. 16 лева;
- 15) Ливада 4 декара 1 аръ, мѣстн. „голѣмъ орманъ“ оц. 15 л.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Христо Несторовъ отъ с. гравица поръчатель на Цоню Ивановъ не заложенъ продава се по взисканието на Исаакъ А. Ханзоровъ отъ гр. Никополь за 1382 л. 20 ст. лихвите и

разноските по испълнителнистъ въ Плѣв. Окр. Сѫдъ. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣ.

Разглеждането книжката и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 1 Май 1898 год.

2—75—2 Дѣло № 77/95 г.

П. Съдебенъ Приставъ: П. Д. Въловъ.

№ 3651

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Илѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Орѣховското землище, а именно:

1) Къща въ с. Орѣховица, едноетажна, въ машилата „Алѣска“ създадена отъ кирпичъ и покрита съ керамиди, дворно място отъ три декара, сѫсѣди: Пътъ, Въло Петковъ Шишковъ, байръ и Дено Минковъ оцѣнена за 80 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Мита Иванова отъ с. Орѣховица не е заложенъ продава се по взисканието на Стояновъ Върбеновъ сїе отъ Плѣвенъ за 192 л. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 4627 на Плѣвенския Окр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглеждането книжката и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 7 Май 1898 год.

Дѣло № 1181/97 год.

П. С. Приставъ К. Пунджеевъ

№ 3045

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстниятъ вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Единъ дюгътъ въ гр. Плѣвенъ III квартъ отъ камътъ, тухли и дървена материалъ, покритъ съ керамиди, дължена 12 метра, ширена 4, височина 3 1/2 метра съ дворъ 130 квад. м. оцѣнена за 900 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Тошо Н. Ташуровъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Стояновъ Върбеновъ отъ гр. Плѣвенъ за 893 лева лихвите и др. разноски по испълнителния листъ № 4714 на Плѣвенския гр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ.

Разглеждането книжката и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 6 Май 1898 год.

пом. сѫд. Приставъ: П. Д. Въловъ.

1—77—2

№ 3478

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстниятъ вѣстникъ ще се продава на първи публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Долни Дженишкото землище а именно:

- 1) Нива въ „Милентъ Кладенецъ“ 9 дек. оцѣнена за 45 лева.
- 2) Нива въ сѫщ. мѣстностъ 11 декар. оцѣнена за 55 лева.
- 3) Нива въ „Чекръка“ 18 декар. оцѣнена за 90 лева.
- 4) Нива въ „Гостурковъ Гиранъ“ 12 декара оцѣнена 60 лева.
- 5) Нива въ „Камина“ 12 декара оцѣнена 60 лева.
- 6) Нива въ „Милентъ Кладенецъ“ 8 декара оцѣнена 40 лева.
- 7) Нива въ „Поглѣденъ“ 40 дек. оцѣнена 200 лева.
- 8) Градина въ село при „Чешмата“ 2 цекара оцѣнена 14 лева.
- 9) Градина въ сѫщата мѣстностъ отъ 2 декара оцѣнена 14 л.
- 10) Градина въ сѫщата мѣстностъ 1/2 дек. оцѣнена 4 л.

Горните имоти принадлежатъ на Щона П. Димитрова отъ с. Дол. Дженишъ не сѫ заложени продаватъ се по взисканието на Стояновъ Върбеновъ и Сїе отъ гр. Плѣвенъ за 735 лева лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1798 отъ Плѣв. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжката и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ 1 Май 1898 год.

Дѣло № 750 отъ 93 год.

п. Сѫдеб. Приставъ: К. Пунджеевъ

№ 3481

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстниятъ вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Мъхленското землище а именно:

- 1) Нива въ „Брашитъ“ 30 декар. оцѣнена 150 л.
- 2) „Брѣстелникъ“ 9 л. оцѣнена 45 лв.
- 3) „Алиовъ гробъ“ 7 л. оцѣнена 35 лв.
- 4) „Стар. Плѣв. пътъ“ 7 дек. оцѣнена 35 л.
- 5) „Орѣховски пътъ“ 7 дек. оц. 35 лв.
- 6) Нива въ „Подъ пътъ“ 6 дек. оц. 30 лева.
- 7) Нива въ „Плѣв. пътъ“ 5 дек. оцѣнена 25 лв.
- 8) Нива въ „Милентъ пътъ“ 5 дек. оцѣнена 25 лв.
- 9) Нива въ „Лозята“

